

SĄD

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2018 r. – Colombani / ESDZ

(Sprawa T-372/18)

(2018/C 319/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean-Marc Colombani (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora generalnego dyrekcji generalnej ds. budżetu i administracji (ESDZ) z dnia 9 listopada 2017 r. (ADMIN(2017)21) ustanawiającej listę urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu 2017, w której nie ujęto nazwiska skarżącego.
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem ogólnych przepisów wykonawczych stosowanych przez ESDZ w postępowaniu w sprawie awansu.
2. Zarzut drugi dotyczący zawinionego działania administracji, naruszenia procedury poprzedzającej sporządzenie listy kandydatów do awansu oraz nierównego traktowania.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia ogólnych przepisów wykonawczych ESDZ dotyczących art. 45 regulaminu pracowniczego.
4. Zarzut czwarty dotyczący oczywistego błędu w ocenie osiągnięć skarżącego oraz nierównego traktowania przy ocenie kryterium stażu pracy.

Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2018 r. – Front Polisario / Rada

(Sprawa T-376/18)

(2018/C 319/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et Rio de oro (Front Polisario) (przedstawiciel: adwokat G. Devers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że jej skarga jest dopuszczalna;

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję Rady z dnia 16 kwietnia 2018 r. upoważniającą Komisję do wszczęcia w imieniu Unii Europejskiej negocjacji w celu zmiany porozumienia o partnerstwie w sektorze rybołówstwa i zawarcia protokołu z Królestwem Maroka (decyzja nieopublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*), strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku kompetencji Rady do wydania zaskarżonej decyzji, jako że Unia Europejska i Królestwo Maroka nie mają kompetencji do negocjowania umów międzynarodowych obejmujących Saharę Zachodnią w imieniu zamieszkującego to terytorium narodu, który reprezentuje Front Polisario.
2. Zarzut drugi dotyczący uchybienia obowiązku zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy poprzez to, że przy wydawaniu zaskarżonej decyzji Rada nie wzięła pod uwagę orzecznictwa Trybunału dotyczącego kwestii Sahary Zachodniej.
3. Zarzut trzeci dotyczący uchybienia obowiązku zbadania kwestii przestrzegania praw podstawowych i międzynarodowego prawa humanitarnego, jako że z zaskarżonej decyzji wynika, iż Rada nie zadała sobie pytania, czy przestrzegane są prawa człowieka i międzynarodowe prawo humanitarne.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do obrony, jako że przed wydaniem zaskarżonej decyzji Rada nie podjęła żadnych rozmów w Front Polisario, jedynym przedstawicielem narodu Sahary Zachodniej.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez Radę ciężącego na niej obowiązku wykonywania wyroków Trybunału przez to, że w zaskarżonej decyzji nie zostały uwzględnione elementy uzasadnienia wyroków Trybunału w sprawach C-104/16 P i C-266/16.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasad i podstawowych wartości przyświecających działaniom Unii na arenie międzynarodowej, jako że, po pierwsze, w decyzji zanegowano istnienie narodu Sahary Zachodniej poprzez zastąpienie tego pojęcia terminem „zainteresowana ludność”; a po drugie, w decyzji zezwolono na wszczęcie negocjacji z Królestwem Maroka w ramach polityki aneksjonistycznej względem Sahary Zachodniej oraz na systematyczne naruszanie praw podstawowych, jakie wiąże się z prowadzeniem owej polityki.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia prawa do samostanowienia polegającego na tym, że po pierwsze, w zaskarżonej decyzji zanegowano istnienie narodu Sahary Zachodniej w kontekście prawa do samostanowienia oraz podważono jedność tego narodu, a po drugie, zezwolono na wszczęcie negocjacji z Królestwem Maroka z naruszeniem oddzielnego i odrębnego statusu Sahary Zachodniej i trwałej suwerenności zamieszkującego to terytorium narodu w odniesieniu do jego zasobów naturalnych.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia zasady względnej skuteczności traktatów przez to, że w zaskarżonej decyzji zanegowano status narodu Sahary Zachodniej, reprezentowanego przez Front Polisario, jako strony trzeciej w stosunkach UE-Maroko.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego i międzynarodowego prawa karnego przez to, że, po pierwsze, negocjacje, na które zezwolono w zaskarżonej decyzji, będą prowadzone w ramach aneksjonistycznej polityki Królestwa Maroka względem Sahary Zachodniej, a po drugie, poprzez posłużenie się terminem „zainteresowana ludność” decyzja ta zatwierdziła niezgodne z prawem przenoszenie osadników marokańskich na okupowane terytorium saharijskie.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący naruszenia ciężącego na Unii obowiązku nieuznawania, jako że zezwalając na wszczęcie negocjacji z Królestwem Maroka w odniesieniu do Sahary Zachodniej, decyzją tą zatwierdzono ciężkie naruszenia prawa międzynarodowego popełnione przez marokańskie siły okupacyjne wobec narodu Sahary Zachodniej.